

रोक्चिकीर्षितः NIA. 7, 23. — b) *das Aufgehen* (eines Samenkorns), *Wachsen*: न तस्य बीजं रोक्चि रोक्चिकाले MBH. 3, 386. बीजं चैकं रोक्चिक्रमेति *geht tausendfüßig auf* 12, 4389. — c) *Spross, Schoss* H. 1118. — Vgl. ह्र^०, भस्मरोक्चि, मांसरोक्चि unter मांसरोक्चिणी.

रोक्चक (wie eben) nom. ag. = रोक्चू (विक्चू ÇKDr.) MED. k. 149. 1) *Reiter* MBH. 8, 1486. Vgl. कटि^०. — 2) *wachsend*; s. घ्राव^०. — 3) m. *Bez. einer Art von Gespenstern* MED.

रोक्चग m. N. pr. eines Berges WILSON nach ĠAṬĀDH., रोक्चण ÇKDr. nach ders. Aut.

रोक्चण (von 1. रुक्) 1) m. N. pr. eines Berges, der Adamspek auf Ceylon ĠAṬĀDH. im ÇKDr. RĀĠA-TAR. 3, 72. रोक्चणं सूक्तिरत्नानां वन्दे वन्दे विपद्यिताम् VERZ. d. Oxf. H. 120, a, 22. गुरुं वन्दे जगदंशुं गुणारत्नैकरोक्चणम् (so ist zu lesen) 187, b, No. 428, Çl. 4. ÇATR. 10, 167. fg. ०पर्वत 136. रोक्चणाचलत्नामे रत्नसंपद इव (संपत्नाः) SARVADARÇANAS. 92, 6. — 2) f. ई *Mittel zum Verheilen* AV. 4, 12, 1. — 3) n. a) *Mittel zum Ersteigen*: दिवः RV. 1, 52, 9. — b) *das Besteigen, Betreten, Reiten, Sitzen, Stehen auf*: खरोद्भयानरुक्च्यन्नावृत्तेरिषारोक्चणे JĀĠĀ. 1, 151. — c) *das Anlegen, Befestigen*: स्या^० der Sehne VERZ. d. Oxf. H. 121, b, No. 213, Çl. 3. — d) *das Verwachsen, Heilen*: तत^० MBH. 13, 5189. — e) *das Hervorgehen, Entstehen*: गुणारत्नरोक्चणमुवः SĀH. D. 221, 1. — f) *der männliche Same* RĀĠAN. im ÇKDr. — Vgl. ह्र^०, पाद^०.

रोक्चणद्रुम m. Sandelbaum H. 641. HALĀJ. 2, 389. — Vgl. रौक्चिण.

रोक्चतै m. und रौक्चतै f. (von 1. रुक्) UṆĀDIS. 3, 127. m. *ein best. Baum* UĠĠĀVAL. *Baum* überh. UṆĀDIVṚ. im SAṆKSHIPTAS. nach ÇKDr. f. ई *eine best. Schlingpflanze* UṆĀDIK. im ÇKDr. *Schlingpflanze* überh. UṆĀDIVṚ. im SAṆKSHIPTAS. ebend.

रौक्चस् (wie eben) n. *Erhebung, Höhe*: दिवः RV. 6, 71, 6. ÇĀĀKH. Ça. 8, 23, 13.

रौक्चसेन m. N. pr. eines Mannes MRĀĀKH. 22, 24. 150, 6. 166, 4.

रौक्चाय, ०यैते denom. von रौक्चत्, partic. praes. von 1. रुक्, gaṇa भृशादि zu P. 3, 1, 12.

रौक्चि UṆĀDIS. 4, 118. m. *eine Art Gazelle* (vgl. रौक्चि, रौक्चित्): मक्च-रौक्चिन् R. ed. Bomb. 3, 68, 32. रौक्चिमास 33 (R. GORR. 73, 39). R. GORR. 5, 36, 35. = व्रतित् UĠĠĀVAL. *Same und Baum* UṆĀDIK. im ÇKDr.

रौक्चिण UṆĀDIS. 2, 55. 1) adj. *unter dem Sternbilde Rohiṇi geboren* P. 4, 3, 37, Sch. *unter den Beiw. Vishṇu's* HARIV. 14120. — 2) m. a) N. pr. eines Mannes gaṇa भृशादि zu P. 4, 1, 110. pl. *seine Nachkommen* ĀÇV. Çr. 12, 14. — b) *Bez. verschiedener Pflanzen*: = भूत्तण, वट und रौक्चित्तक RĀĠAN. im ÇKDr. — MĀLATI. 78, 13. 152, 16. — 3) n. *Bez. des 9ten Muhūrta des Tages* UṆĀDIK. im ÇKDr. — Vgl. रौक्चिण.

रौक्चिणी f. = रौक्चिणी als N. eines Nakshatra ÇARDAR. im ÇKDr. VARĀH. BRH. S. 107, 4.

रौक्चिणिका (von रौक्चिणी) f. 1) *ein roth aussehendes Frauenzimmer* ĠAṬĀDH. im ÇKDr. — 2) *Halsentzündung* (vgl. रौक्चिणी) ÇĀĀKH. SAṆH. 4, 7, 79. — Vgl. कटु^०.

रौक्चिणिलै n. ved. = रौक्चिणील P. 6, 3, 64, Sch. TBA. 1, 1, 10, 6.

रौक्चिणानन्दन m. *der Sohn der Rohiṇi* d. i. Balarāma MBH. 7, 8222 (Ri^० ed. Calc.).

रौक्चिणपुत्र m. *der Sohn der Rohiṇi* als N. pr. P. 6, 3, 63.

रौक्चिणिवेषण und ०सेन (रौक्चिणी als N. eines Nakshatra + सेना) m. N. pr. P. 8, 3, 100, Sch. — Vgl. रौक्चिणिवेषण.

रौक्चिणी s. u. रौक्चित् und रौक्चिन्.

रौक्चिणीकास m. *der Geliebte der Rohiṇi*, Bein. *des Mondes* WEBER, KRṢṢNĀĠ. 296.

रौक्चिणीचन्द्रव्रत n. *Bez. einer best. Begehung* VERZ. d. Oxf. H. 34, b, 7.

रौक्चिणीचन्द्रशयन n. *desgl. ebend.* 40, b, 40.

रौक्चिणीतनय m. *der Sohn der Rohiṇi* d. i. Balarāma WEBER, RĀMAT. UP. 340.

रौक्चिणीतपस् Titel einer Schrift, WILSON, Sel. Works I, 283.

रौक्चिणीतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha VERZ. d. Oxf. H. 66, a, 10.

रौक्चिणीलै n. nom. abstr. von रौक्चिणी (als N. eines Nakshatra) P. 6, 3, 64, Sch. ÇAT. BA. 2, 1, 2, 6.

रौक्चिणीपति m. *der Gatte der Rohiṇi* d. i. *der Mond* TRIK. 1, 1, 86. H. 104.

रौक्चिणीप्रिय m. *der Geliebte der Rohiṇi* d. i. *der Mond* IND. ST. 2, 261.

रौक्चिणीभव m. *der Sohn der Rohiṇi* d. i. *der Planet Mercur* IND. ST. 2, 261.

रौक्चिणीयोग m. *die Conjunction des Mondes mit dem Nakshatra Rohiṇi* VARĀH. BRH. S. 23, 1. *vollständiger चन्द्र* ० VIKR. 38, 12.

रौक्चिणीरमाण m. 1) *der Gatte der Kuh* d. i. *der Stier* RĀĠAN. im ÇKDr. — 2) *der Gatte der Rohiṇi* d. i. *der Mond* GIT. 3, 10.

रौक्चिणीवह्मभ m. *der Geliebte der Rohiṇi* d. i. *der Mond* HALĀJ. 1, 42.

रौक्चिणीव्रत n. *Bez. einer best. Begehung* VERZ. d. Oxf. H. 12, b, 23.

WEBER, KRṢṢNĀĠ. 234.

रौक्चिणीश m. *der Herr* —, *der Gatte der Rohiṇi* d. i. *der Mond* H. 104, Sch. HĀR. 13.

रौक्चिणीषेण m. N. pr. gaṇa सुषामादि zu P. 8, 3, 98. — Vgl. रौक्चिणिवेषण.

रौक्चिणीसुत m. *der Sohn der Rohiṇi* d. i. *der Planet Mercur* H. 117.

रौक्चिणीय TRIK. 3, 3, 319 fehlerhaft für रौक्चिणीय.

रौक्चिणीयष्टमी f. *der achte Tag in der schwarzen Hälfte des Bhādra*, *wenn der Mond in Conjunction mit dem Nakshatra Rohiṇi steht*. ÇKDr. VERZ. d. Oxf. H. 87, a, 44.

रौक्चित् UṆĀDIS. 1, 99. 1) f. a) *eine rothe Stute* RV. 1, 14, 12. 100, 16.

5, 56, 5. 7, 42, 2. — b) *das Weibchen einer Gazelle* MED. t. 147. UĠĠĀVAL.

VS. 24, 30. 37. TS. 6, 1, 6, 5. तामृष्यो भूवा रौक्चितं भूतामभ्यैत् (nach SĀJ.

so v. a. ऋतुमतीम्) AIT. BR. 3, 33. AV. 4, 4, 7. रौक्चिद्रूता BHĀG. P. 3, 31,

36. MAHIM. 22 bei UĠĠĀVAL. zu UṆĀDIS. 1, 48. 99. — c) pl. *Bez. der Flüsse*

NAIGH. 1, 13. — d) pl. *Bez. der Finger* NAIGH. 2, 5. — e) *eine best. Schling-*

pflanze MED. UĠĠĀVAL. — 2) m. a) *Sonne* MED. — b) *ein best. Fisch*, =

रौक्चित्. — 3) adj. *roth* UṆĀDIVṚ. im SAṆKSHIPTAS. ÇKDr. — Vgl. रौक्चि-

दृश्य und रौक्चित्.

रौक्चित् UṆĀDIS. 3, 94. 1) adj. f. रौक्चिता (nicht zu belegen) und रौक्चि-

णी *roth, rōthlich* P. 4, 1, 39. VOP. 4, 27. AK. 1, 1, 4, 24. TRIK. 3, 3, 136.

fg. H. 1395. an. 3, 221. fg. MED. ṇ. 74. प्रष्टि RV. 1, 39, 6. 8, 7, 28. ऋत्प

4, 2, 3. गो AV. 1, 22, 1. 3. वर्णा 2. 5, 23, 4. 6, 83, 2. 12, 1, 11. 18, 4, 24. चर्मन्

14, 2, 23. KĀṬJ. Çh. 4, 8, 3. VS. 16, 19. 19, 83. 24, 2. 5. रौक्चित्त्रयं पशवो

भूयिष्ठाः KĀṬH. 24, 2. AIT. BA. 3, 34. पियीलिकाः KAC. 116. ÇĀĀKH. Çh.